Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26544
Copyright: Admont, Benediktinerstift

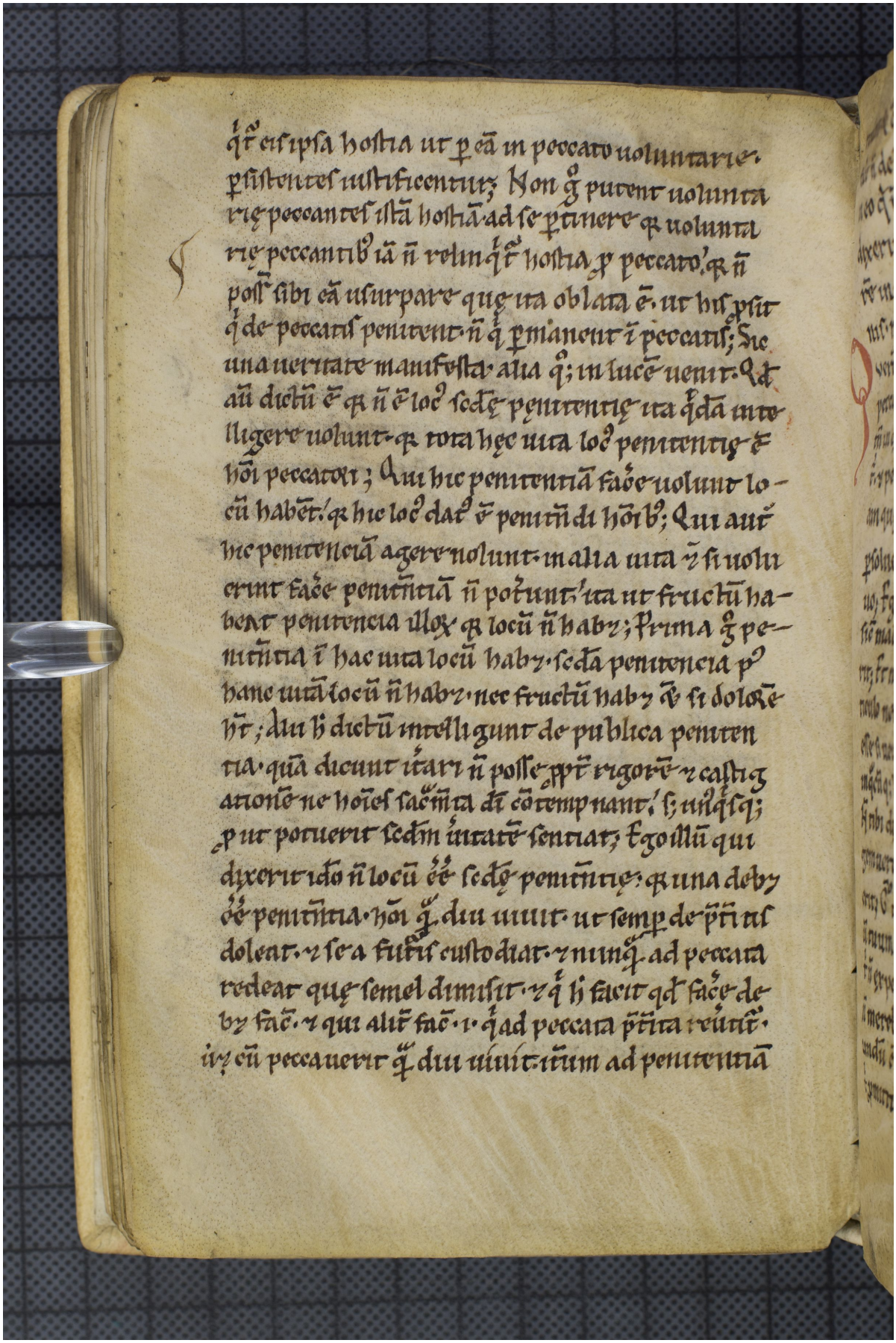

q̃ ei ipsa hostia ut p ea in peccato uoluntarie
ꝑsistentes iustificentur; Non g̃ putent uoluntarie peccantes istã hostiã ad se ꝑtinere ꝗ uoluntarie peccantib̃ ia ñ relin q̃ hostia ꝑ peccato. ꝗ ñ
poss sibi ea usurpare que ita oblata ē. ut his ꝑsit
q̃ de peccatis penitent. ñ q̃ ꝑmanent ī peccatis; Sic
una ueritate manifesta. alia q̃; in luce ueniet. Qd
aũ dictũ ē ꝗ ñ ē loc̃ sedē penitentie ita q̃dã intelligere uolunt. ꝗ tota hec uita loc̃ penitentie ē
hõi peccatori; Qui hic penitentiã facere uolunt locũ habẽt. ꝗ hic loc̃ dat ē penitẽ di hõib̃; Qui aut
hic penitenciã agere nolunt. in alia uita ꝛ si uoluerint facere penitẽciã ñ potunt. ita ut fructũ habeat penitencia illo ꝗ locũ ñ habꝛ; Prima g̃ penitẽtia ī hac uita locũ habꝛ. sed ta penitencia p
hanc uitã locũ ñ habꝛ. nec fructũ habꝛ ē si dolore
hẽt; diu hi dictũ intelligunt de publica penitentia. quã dicunt itari ñ posse ꝑ ꝛ rigorẽ ꝛ castigationẽ ne hõies sacẽtã dñi cõtemp̃nant. si unusq̃sq;
ꝑ ut potuerit secũm uitatẽ sentiat; Ego illũ qui
dixerit ideo ñ locũ ēe sedē penitẽtie. ꝗ una debꝛ
ēe penitẽtia. hõi q̃ diu uiuit. ut semp de ꝑtis
doleat. ꝛ se a futis custodiat. ꝛ nunq̃ ad peccata
redeat que semel dimisit. ꝛ q̃ hi facit qd facere debꝛ fac̃. ꝛ qui aliꝗ fac̃. i. q̃ ad peccata ꝑtita reuertit.
ꝛ cũ peccauerit q̃ diu uiuit. iterum ad penitentiã